

Ordføreren (Hauch): Efter første Behandling af Lovforslaget her kunde man gaa ud fra, at der i Udvalget vilde blive Enighed om at indstille de første fem Paragraffer til uforandret Vedtagelse, hvilket ogsaa er blevet Tilfældet. Med Hensyn til § 7 er der heller ikke stillet noget Ændringsforslag. Paragraffen handler om Ydelse af Byggelaan i saadanne Tilfælde, hvor der tillægges et bestaaende Brug Jord, som er i offentligt Eje. Under første Behandling af Lovforslaget fremkom der fra forskellige Sider Udtalelser, gaende ud paa, at man maatte anse det for ønskeligt, at der blev foretaget Ændringer i § 7, og vi har i Udvalget ogsaa haft saadanne Ændringer under Overvejelse, men det har vist sig, at naar man skulde fastholde den Form for Benyttelse af Jorden, som man i det hele taget ønsker praktiseret for de Jorders Vedkommende, der er i offentligt Eje, var det meget vanskeligt at foretage Ændringer, som fik reel Betydning, og der har fra alle Sider i Udvalget lige saa vel som under Behandlingen her i Tinget været Enighed om det ønskelige i, at man blev i Stand til at yde Byggelaan i saadanne Tilfælde, hvor der blev tillagt et bestaaende Landbrug Jord, som var overgaaet i offentligt Eje. Jeg skal paa Udvalgets Vegne dog tillade mig at udtale Haabet om, at denne Paragrafs Bestemmelser administreres paa en saadan Maade, at Byggelaan kun ydes i Tilfælde, hvor der er Tale om et reelt Tillæg af Areal til Ejendommen. Der vil jo komme til at foreligge Tilfælde, hvor bestaaende Landbrug vil komme i Besiddelse af en Tønde Land eller to af Jord under offentligt Eje, og det har under de i Udvalget førte Forhandlinger været Forudsætningen, at man i saadanne Tilfælde ikke ydede noget Byggelaan, men kun ydede dette i saadanne Tilfælde, hvor det Jordtilliggende, som et saadant Landbrug fik, virkelig kom til at udgøre en ikke uvæsentlig Del af vedkommende Landbrug.

Til § 6 er der, som ærede Medlemmer vil se, under Nr. 1 stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Jord til Vejanlæg skaffes ved Hjælp af en bestaaende Lov, nemlig Loven af 20. August 1853, hvori der er fastsat Regler for kommunale Raads Ret til at ekspropriere Jord til Biveje. Naar denne Paragraf foreslaas ændret, saaledes som Tilfældet er, er det, fordi man derved bliver i Stand til at benytte en bestaaende Lov og ikke behøver at fastsætte nye Regler for

Ekspropriation. I det hele taget maa man jo gaa ud fra, at denne Paragraf kun i ganske enkelte Tilfælde vil faa nogen praktisk Betydning. Alene den Omstændighed, at Paragraffen findes i Loven, og at der derved er skabt en Mulighed for at benytte den, vil forhaabentlig føre til, at Jordlovsudvalget, som skal føre Forhandlinger med vedkommende Ejere af saadan Jord, paa hvilken der skal udlægges Veje, vil opnaa Overenskomst med ham.

Endelig foreslaar Udvalget, at § 8 udgaar. Ved § 8, saadan som den findes i Lovforslaget efter Folketingets Affattelse, fritager man vedkommende for at skulle erhverve Kommunalbestyrelsens Betænkning over Udstykningsforretningerne. Imidlertid er man her i Landstingsudvalget blevet enig om, at denne Paragraf bør udgaa, navnlig under Hensyn til, at § 6 foreslaas ændret saaledes, at Kommunalbestyrelsen benyttes til at foretage denne Erhvervelse af Vejjord, forsaavidt det er fornødent.

Ogsaa § 9 er der i Udvalget opnaaet Enighed om at stryge. Denne Paragraf indsattes i Folketinget ud fra den Betragtning, at Udstykningen vil gaa hurtigere, naar Matrikelkontoret udfører Udstykningsberegningerne, og naar ny Bonitering udelades. Fra Ministeriets Side hævdes det imidlertid bestemt, at man ikke kan forudsætte, at Forretningerne vil gaa hurtigere paa den Maade, og dertil kommer, at man i Udvalget erkender, at det kan komme til at virke noget uheldigt, navnlig naar der skal søges Laan, at Laangiveren ikke har en Bonitering at støtte sig til, saaledes som denne Bonitering i Almindelighed foregaar, efter Udstykningsloven af 6. April 1906. Under Hensyn hertil er man i Udvalget blevet enig om at foreslaa, at Paragraffen udgaar.

Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale det høje Ting at stemme for de foreliggende Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det forekommer mig, at de Ændringer, som her foreslaas af Udvalget, betyder en Forbedring af Lovforslaget, samtidig med at den oprindelige Hensigt med Forslagets Fremsættelse i enhver Henseende sker Fyldest. Jeg vil gerne takke Udvalget, fordi det har behandlet denne Sag saa velvilligt og saa hurtigt, og jeg vil hertil knytte en Tak for, at det har kunnet tage Hensyn til de faa Betæneligheder, jeg fandt Lejlighed til at antyde